llinn, Vabaduse p
Eesti Pank

RIIGI TEATAJA

Nr. 34. 9. aprillil 1935. Nr. 34.

Art. 310. Loomaarstide koja seadus.
311. Välismaalaste teenistuses pidamise ja neile teenistusloa andmise seadus.
312. Tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkuleppe ja Tervishoiutunnistustel konsulaarviisade ärakaotamise kokkuleppe kinnitamise seadus. — Kokkulepe.
313. Otsus Tartus avatava nelja-aastase kursusega „Tartu linna tehnikakooli" kohta.
314. Otsus kodumajanduslikkude koolide üleviimise kohta Haridus- ja sotsiaalministeeriumi alluvusse.
315. Otsus seakasvatuse edendamise ja sealiha hindade kindlustamise fondi heaks võetava maksu kohta.
316. Riigiteenijate riidevarustuse määrus.
317. Raudteejaamade kaubanduslikkudeks toiminguteks lahtioleku aja määrus.
318. Sundmäärus liiklemise kohta Rakveres.
319. Sundmäärus puhtuse ja korra kohta uulitsatel, kõnniteedel ja avalikkudel platsidel Rakveres.
320. Sundmäärus ehitiste kohta Võrumaal.
321. Määrus maksude võtmise kohta Võrumaal ajutise maavalitsuse kulude katteks 1935/1936 a.

310. Loomaarstide koja seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 27. märtsil 1935.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Omal kutsealal tegutsevate loomaarstide kutsehuvide kaitseks ja nende kutselise tegevuse järelevalveks asutatakse avalikõiguslikul alusel loomaarstide koda.

Koja ülesandeks on eriti:

1) loomaarstide koostöö edustamine;
2) loomaarstide esindamine, nende kutsehuvide kaitse ning kutse-eetika, -au ja -kohustuse kõrgelhoidmine;
3) järelevalve koja liikmete kutselise tegevuse ja kutse-eetika üle;
4) loomatervishoiu ja loomaarstlikku alasse puutuvate küsimuste selgitamine;
5) koostöö riigi-, omavalitsus- ja avalikõiguslikkude asutistega avaliku loomatervishoiu alal;

6) arvamiste avaldamine ja soovide esitamine riigi- ja omavalitsusasutistele loomatervishoiu alal antavate seaduste ja määruste kavade kohta, välja arvatud Kaitseministeeriumi või kaitseväes neil aladel antavate eriseadluste või erimääruste kavad;
7) loomaarstide registreerimine ja nende nimekirjade pidamine;
8) teaduslikkude uurimisasutiste ellukutsumine ja ülalpidamine;
9) asutiste ellukutsumine ja ülalpidamine, milliste ülesandeks on koja liikmete ja nende perekondade kindlustamine vanuse, haiguse, töövõimetuse ja töötaolu puhul;
10) koja liikmetesse puutuvate tunnistuste ja teadete andmine;
11) koja esindajate valimine neisse riigi-, omavalitsus- ja eraasutistesse, kus säärane esindus on nähtud ette.

§ 2. Loomaarstide koja tegevuse piirkonnaks on kogu Vabariigi maaala. Koja juhatuse asukoht on Tallinnas.

§ 3. Kojal on juriidilise isiku õigused ja temal on oma pitsat, mille kuju kinnitab Vabariigi Valitsus.

§ 4. Koja ja tema organite kirjavahetus riigi- ja omavalitsusasutistega on tempelmaksuvaba.

§ 5. Koja organitesse kuuluvad ja koja teenistuses seisvad isikud vastutavad oma tegevuse alal ühistel alustel riigiteenijatega.

2. peatükk.

Loomaarstide koja liikmed, nende õigused ja kohused.

§ 6. Loomaarstide koja liikmeks on kõik loomaarstid, kes loomaarstide kutsetegevuse seaduse põhjal on saanud loa kutsetegevuseks, välja arvatud loomatervishoiu osakonna direktor, inspektor ja kaitseväe veterinaar-osakonna ülem.

Ühelgi loomaarstil, välja arvatud eelmises lõikes tähendatud erandid, ei ole õigus tegutseda oma kutse alal, kui ta ei ole maksvate seaduste põhjal registreeritud ja kutsetegevuseks saanud loa ja kui ta ei ole loomaarstide koja liige.

§ 7. Loomaarstide koja liikmed maksavad koja kasuks liikmemaksu koja nõukogu poolt vastuvõetud ja Põllutööministri poolt kinnitatud alustel ja määral.

Liikmemaksu ülemmääraks on kolmkümmend krooni ja alammääraks viis krooni aastas.

§ 8. Loomaarstide koja liikmete nimekirja peab koja juhatus koja liikmeks soovijatelt saadud kirjalikkude tunnistuste ja diplomi, kohtutelt ja teistelt vastavatelt asutistelt saadavate teadete põhjal.

Koja liikmeks astuda soovijad isikud peavad koja juhatusele esitama tarvilikud tõendused kodakondsuse, hariduse ja praktikaaja kohta.

Liikmeks vastuvõtmisel koja juhatus teeb motiveeritud otsuse hiljemalt 15 päeva kestel, arvates liikmeks astumise sooviavalduse saamise päevast.

§ 9. Koja liikmete nimekirjast kustutamise otsustab koja juhatus:
1) ametisse astumise puhul, mis takistab olla koja liikmeks;
2) jõusseastunud kohtuotsuse järgi kutsetegevuse õiguste kitsendamise korral;
3) kustutamisel loomaarstide nimekirjast.

§ 10. Loomaarstide koja juhatuse otsuste peale liikmeks vastuvõtmisest keeldumise või liikmete nimekirjast kustutamise kohta võib asjaosaline

kaevata loomatervishoiu osakonna direktorile, viieteistkümne päeva jooksul, arvates otsuse temale teadaandmisest.

Loomatervishoiu osakonna direktoril on õigus asi sisuliselt ise otsustada või koja juhatuse otsus tühistada ja saata asi juhatusele uueks otsustamiseks.

Kaebuse esitamine liikme nimekirjast kustutamise asjus paneb seisma juhatuse otsuse täitmise kuni asja lahendamiseni loomatervishoiu osakonna direktori poolt.

Kaebused koja juhatuse viivituse kohta liikmeks vastuvõtmise sooviavalduste otsustamisel võidakse esitada igal ajal, kusjuures loomatervishoiu osakonna direktor kirjutab koja juhatusele ette asja otsustamise tähtaja ning selle möödalaskmisel otsustab küsimuse ise.

Liikmeks vastuvõtmise ja liikmete nimekirjast kustutamise, samuti kutseõiguste kitsendamise otsused avaldab koja juhatus Riigi Teatajas.

3. peatükk.

Loomaarstide koja organid.

§ 11. Loomaarstide koja organiteks on:

1) nõukogu;
2) juhatus;
3) revisjonikomisjon;
4) distsiplinaarkohus.

§ 12. Koja valitavad ametid on tasuta auametid, kuid koja nõukogul on õigus määrata erilisi ülesandeid täitvate koja liikmetele kas alalist või ühekordset tasu eelarves ettenähtud suuruses.

§ 13. Koja organite ametisikute ja koja huvides teostatavad sõidukulud tasutakse nõukogu poolt vastuvõetud ja Põllutööministri poolt kinnitatud alustel.

§ 14. Loomaarstide koja organite tegutsemise ja asjaajamise lähem kord määratakse loomaarstide koja juhatuskirjas, mille võtab vastu nõukogu ja kinnitab Vabariigi Valitsus Põllutööministri ettepanekul.

Nõukogu.

§ 15. Loomaarstide koja nõukogul on 25 liiget, kes valitakse neljaks aastaks käesoleva seaduse §§ 16—22 tähendatud korras.

Nõukogu liikme ametikoha vabanemisel astub sellele kohale nõukogu liikme järgmine kandidaat saadud häälte arvu järjekorras.

§ 16. Loomaarstide koja nõukogu liikmete valimisel moodustab kogu Vabariik ühe valimise ringkonna.

§ 17. Valimisõigus on igal koja liikmel, välja arvatud need, kellel ei ole hääleõigust kohaliku omavalitsuse esinduskogu valimistel ja kes tunnustatud maksujõuetuks kohtu poolt.

Valimisõiguse teostamisest ei võta osa need koja liikmed, keda valimise ajal peetakse kinni kas seadusjõusse astunud kohtuotsuse põhjal või kohtuvõimude poolt vastutusele võtmise pärast või kellel puudub valimiste ajal loomaarsti kutsetegevuse õigus.

§ 18. Iga valimisõigusline koja liige on kohustatud osa võtma koja nõukogu valimisest. Koja liiget, kes vabandava põhjuseta ei võta osa valimisest, karistatakse koja distsiplinaarkohtu poolt rahatrahviga mitte üle 50 krooni.

Vabandavateks põhjusteks loetakse:
1) vanadus üle 70 aasta;
2) haigus, kehavigastus või lähema perekonnaliikme surm või raske haigus;
3) viibimine valimise ajal väljaspool Eesti Vabariigi piire;
4) looduslikud või muud võitmatud takistused.

§ 19. Valimised on salajased ja otsesed ning toimuvad kirjalikult. Hääletamise materjali võib esitada isiklikult või posti teel.

§ 20. Valida võidakse nõukogu liikmeteks koja valimisõiguslisi liikmeid.

§ 21. Ühelgi valimisõiguslisel koja liikmel ei ole õigust loobuda nõukogu liikme kohast, välja arvatud:
1) koja liikmed, kes üle 60 a. vanad;
2) koja liikmed, kes seisavad riigiteenistuses või tegelikus kaitseväeteenistuses või omavalitsuseteenistuses ning kellele see teenistus on peategevuseks;
3) koja liikmed, kes olid eelmise nõukogu liikmed ja
4) koja liikmed, kes ei saa täita nõukogu liikme kohuseid muudel säärastel mõjuvatel põhjustel, milliste üle otsustab koja nõukogu.

§ 22. Loomaarstide koja valimiste lähemad alused ja kord määratakse Vabariigi Valitsuse määrusega.

§ 23. Nõukogu võimkonda kuulub:
1) koja esimehe ja abiesimehe valimine, ametist vabastamine ja tagandamine;
2) juhatuse liikmete ning nende asetäitjate valimine ja ametist vabastamine ja tagandamine;
3) koja tegevuskava läbivaatamine ja vastuvõtmine;
4) koja valitud tegelaste vastutusele võtmise küsimuse otsustamine;
5) koja distsiplinaarkohtu esimehe ja liikmete ning tarviliku arvu asetäitjate valimine;
6) koja kulude ja tulude eelarvete ning aruannete läbivaatamine ja vastuvõtmine;
7) koja juhatuskirja vastuvõtmine ja muutmine;
8) koja osakondade ja esinduste asutamise otsustamine;
9) kinnisvara omandamise, võõrandamise ja pantimise ning laenude tegemise otsustamine;
10) koja liikmemaksu suuruse ja selle aluste (§ 7) ning tasumise korra määramine;
11) koja juhatusele ning revisjonikomisjonile juhtnööride andmine;
12) toimkondade moodustamine nõukogu poolt määratavate ülesannete täitmiseks;
13) küsimuste arutamine, mis nõukogule esitatud Põllutööministri või loomatervishoiu osakonna direktori poolt.

§ 24. Nõukogu koosolekud on korralised ja erakorralised. Nõukogu korraline koosolek peetakse vähemalt kord aastas, erakorralised — kas Põllutööministri või loomatervishoiu osakonna direktori nõudel või juhatuse kutsel või vähemalt $^1/_5$ nõukogu liikmete nõudel.

Nõukogu koosoleku aeg, päevakord ja koht teatatakse nõukogu liikmetele kirjalikult vähemalt kümme päeva enne koosolekut.

§ 25. Nõukogu liikmed on kohustatud osa võtma nõukogu koosolekutest. Nõukogu liige võib puududa koosolekult ainult vabandatavail põhjustel, milliste üle otsustab koja juhatus. Selle eeskirja vastu eksijaid karistatakse koja distsiplinaarkohtu poolt rahatrahviga mitte üle 30 krooni. Vabandavaks põhjuseks loetakse igal juhul riigiteenistuses või tegelikus kaitseväeteenistuses või omavalitsuseteenistuses oleva loomaarsti ametikohuste täitmine.

§ 26. Nõukogu koosolek loetakse otsusevõimeliseks, kui on koos vähemalt pool nõukogu liikmetest.

§ 27. Nõukogu otsused tehakse lihthäälteenamusega, välja arvatud 1) kinnisvarade omandamine, võõrandamine ja pantimine, 2) laenude tegemine ja 3) koja juhatuskirja vastuvõtmine, mis otsustatakse koosolekust osavõtjate $^2/_3$ häälteenamusega.

Häälte poolnemisel otsustab nõukogu juhataja hääl.

§ 28. Nõukogu otsused käesoleva seaduse § 23 pp. 3, 6 ja 9 tähendatud aladel astuvad jõusse pärast nende kinnitamist Põllutööministri poolt.

Juhatus.

§ 29. Loomaarstide koja juhatus koosneb koja esimehest, abiesimehest ja kolmest liikmest.

Loomaarstide koja esimees, abiesimees ja juhatuse liikmed valitakse nõukogu poolt neljaks aastaks.

Ühelgi nõukogu liikmel ei ole õigust loobuda juhatuse liikme kohast, arvatud välja:

1) koja liikmed, kes vanad üle 55 aasta;
2) koja liikmed, kes täitsid eelmise nõukogu ajal koja juhatuse liikme kohuseid;
3) koja liikmed, kes seisavad tegelikus kaitseväeteenistuses;
4) koja liikmed, kes ei saa täita juhatuse liikme kohuseid muudel mõjuvatel põhjustel, milliste üle otsustab koja nõukogu.

§ 30. Loomaarstide koja esimees või tema äraolekul abiesimees on eriti volitamata seaduslik loomaarstide koja esindaja.

§ 31. Koja juhatuse võimkonda kuulub:

1) koja nõukogu otsuste täideviimine;
2) koja liikmete vastuvõtmine ja nimekirjast kustutamine;
3) koja liikmete tegevuse üle valvamine ja seaduste piirides tarvilikkude korralduste tegemine;
4) koja varanduste valitsemine;
5) nõukogu otsustamisele kuuluvate ettepanekute läbitöötamine ja ettekandmine;
6) koja tegevusaasta tulude ja kulude eelarve kava koostamine;
7) koja tegevusaasta aruande koostamine;
8) koja teenistuses olevate isikute palkamine ja vabastamine ning nõukogule ettepanekute tegemine tasumäärade kohta;
9) koja liikmete nimekirja pidamine ja avaldamine;
10) koja liikmetesse puutuvate tunnistuste ja teadete andmine;
11) kõikide ülesannete täitmine, mis loomaarstide koja ülesannetesse kuuluvad ja mis ei kuulu nõukogu või nende organite võimkonda.

§ 32. Juhatuse koosolekud kutsutakse koja esimehe või abiesimehe poolt kokku tarviduse järgi.

§ 33. Koja juhatuse koosolek loetakse otsusevõimeliseks, kui on koos koja esimehega või abiesimehega vähemalt pool juhatuse koosseisust. Juhatuse otsused tehakse koosolekust osavõtjate lihthäälteenamusega. Häälte poolnemisel annab ülekaalu koja esimehe või abiesimehe hääl.

§ 34. Koja juhatuse otsuste peale võib asjaosaline kaevata koja nõukogule kümne päeva jooksul, arvates otsuse temale teadaandmisest, kuivõrd käesoleva seadusega pole seatud muud korda.

Revisjonikomisjon.

§ 35. Koja revisjonikomisjon koosneb vähemalt kolmest liikmest, kes valitakse nõukogu poolt nõukogu liikmete hulgast neljaks aastaks. Samas korras ja samaks ajaks valitakse revisjonikomisjoni liikmetele kaks asetäitjat.

Revisjonikomisjoni liikmed ja nende asetäitjad ei või kuuluda koja juhatuse ja distsiplinaarkohtu liikmete hulka ega seista koja palgalises teenistuses.

Revisjonikomisjoni ülesandeks on koja asjaajamise, aastaaruannete ja eelarvete ning kojale alluvate asutiste tegevuse revideerimine koja juhatuskirjas määratud alustel.

Distsiplinaarkohus.

§ 36. Loomaarstide koja distsiplinaarkohus koosneb nõukogu poolt neljaks aastaks valitud kohtu esimehest ja neljast liikmest, kes ei kuulu koja juhatusse. Samas korras ja samaks ajaks valitakse kohtu liikmetele kaks asetäitjat.

Distsiplinaarkohtu liikmeks ega selle asetäitjaks ei või valida koja liiget, kes karistatud koja distsiplinaarkohtu poolt, enne kahe aasta möödumist pärast karistuse kandmise lõppu.

Kohus valib enda liikmete hulgast abiesimehe ning sekretäri ja selle asetäitja.

§ 37. Loomaarstide koja distsiplinaarkohtu istung loetakse otsusevõimeliseks, kui on koos kohtu esimees või abiesimees, kohtu sekretär või selle asetäitja ja üks liige.

§ 38. Koja distsiplinaarkohtule alluvad:

1) koja liikmete eksimused kutse-eetika alal;
2) koja liikmete ebasünnis käitumine väljaspool kutsealast tegevust;
3) muud käesoleva seadusega tema võimkonda antud asjad.

Riigi, kaitseväe ja omavalitsuste teenistuses seisvate koja liikmete eksimused ameti alal ei allu koja distsiplinaarkohtule.

§ 39. Loomaarstide koja distsiplinaarkohtu poolt määratavad karistused on:

1) hoiatus;
2) noomitus;
3) rahatrahv mitte üle 300 krooni;
4) ajutine kutsetegevuse keelamine vabapraktikas kuni ühe aastani.

Koja kohtul on õigus eelnimetatud karistusi määrata tingimisi, katseajaga kuni kaks aastat.

§ 40. Käesoleva seaduse § 38 tähendatud küsimuste arutamisele asub distsiplinaarkohus kas koja juhatuse või koja mõne liikme kirjalikul ettepanekul või asutiste või isikute kaebusel.

§ 41. Asja kannab kohtuistungil ette kohtu esimees, sekretär või liige esimehe määramisel.

Kohtu otsused tehakse peale ettekannet, süüdistatava kirjaliku või suusõnalise seletuse ja tunnistajate seletuse ärakuulamist ja igakülgset asja selgitust lihthäälteenamusega, kusjuures häälte poolnemisel otsustab esimehe hääl.

§ 42. Koja distsiplinaarkohus, kõiki asjaolusid kaalunud, teeb oma otsused südametunnistuse ja loomaarstliku eetika põhjal.

§ 43. Loomaarstide koja distsiplinaarkohtu otsused teatatakse koja juhatusele ja loomatervishoiu osakonna direktorile. Loomaarstide koja juhatus teatab sellest süüdistatavale ja asjaalgatajale, kui säärane olemas.

Seaduslikku jõusse astunud distsiplinaarkohtu otsused täidab koja juhatus.

§ 44. Lähemad eeskirjad distsiplinaarkohtu asjaajamise aluste, otsuste ja korra kohta määratakse koja juhatuskirjaga.

§ 45. Loomaarstide koja distsiplinaarkohtu otsused on lõplikud, välja arvatud otsused käesoleva seaduse § 39 p. 3 tähendatud rahatrahvi asjus, kui see ületab viiskümmend krooni ja p. 4 tähendatud vabapraktika õiguse võtmise asjus, milliste peale võib karistatu kahe nädala kestel, arvates otsuse teadaandmise päevast, kaevata loomatervishoiu osakonna juures asuvale distsiplinaar-ülemkohtule, mis koosneb loomatervishoiu osakonna direktorist või tema äraolekul osakonna inspektorist esimehena ja Tartu ülikooli loomaarstiteaduskonna dekaanist ja loomaarstide koja esimehest liikmetena. Distsiplinaar-ülemkohtul on õigus distsiplinaarkohtu edasi kaevatud otsuseid kas kinnitada või anda tagasi distsiplinaarkohtule uueks otsustamiseks või teha iseseisvalt otsuseid, määrates käesoleva seaduse § 39 tähendatud karistusi. Distsiplinaar-ülemkohtu asjaajamise, samuti kaebuste esitamise lähem kord määratakse koja juhatuskirjaga.

Distsiplinaar-ülemkohtu otsused teatatakse koja juhatusele asjaosalistele teatamiseks. Seaduslikku jõusse astunud ülemkohtu otsused täidab koja juhatus.

§ 46. Koja liikmed on kohustatud koja distsiplinaarkohtu ja distsiplinaar-ülemkohtu kutsel tunnistajaks ilmuma ja tunnistust andma, kui seda ei takista erilised põhjused, milliste mõjuvuse üle kohus otsustab. Samuti on süüdistatav kohustatud isiklikult kohtusse ilmuma, kui kohus seda tarvilikuks tunnustab.

Neist eeskirjadest kõrvalekaldujaid võib koja kohus karistada käesoleva seaduse § 39 p. 1, 2 ja 3 alusel, kuid p. 3 alusel rahatrahviga mitte üle 30 krooni.

4. peatükk.
Loomaarstide koja tuluallikad ja majapidamine.

§ 47. Loomaarstide kojal on järgmised tuluallikad:

1) liikmemaksud;
2) tulud koja ettevõtetest;
3) kojale antavad toetused;
4) igalt koja liikme poolt kirjutatud rohutähe pealt võetav maks;
5) trahvid ja muud tasud;
6) annetused;
7) muud siinnimetamata tuluallikad.

Käesoleva paragrahvi punkt 4 ettenähtud maksu määra, mis ei või tõusta üle kolme sendi rohutähelt, samuti selle maksu võtmise lähemad alused ja korra määrab koja nõukogu ettepanekul Põllutööminister.

§ 48. Loomaarstide koja majapidamise aluseks on iga aasta kohta koja juhatuse poolt kokkuseatav kulude ja tulude eelarve, mis esitatakse koja nõukogule vastuvõtmiseks. Eelarve peab sisaldama koja kõik võimalikud tulud ja tarvilikud kulud sellekohase koja nõukogu poolt kinnitatud nomenklatuuri järgi ning peab olema koostatud puudujäägita.

Pärast eelarve vastuvõtmist koja nõukogu poolt ja kinnitamist Põllutööministri poolt loetakse eelarves ettenähtud krediidid avatuks ja neid võib koja juhatuse korraldusel tarvitada.

§ 49. Maksud ja rahatrahvid, mis käesoleva seaduse põhjal määratud, nõutakse sisse nende tähtajaks mittetasumise puhul administratiiv-korras koja juhatuse korraldusel.

§ 50. Kojal on õigus võtta tema poolt antavailt tunnistustelt, teatistelt ja teistelt dokumentidelt, samuti eskpertiiside ja muude talituste eest tasu koja juhatuskirjas määratud alustel ja suuruses.

§ 51. Iga möödunud eelarve-aasta kohta seab koja juhatus kokku koja aasta-aruande ja esitab selle koja nõukogule kinnitamiseks.

Aruanne peab sisaldama: 1) koja rahalised tulud ja kulud; 2) koja fondide, kapitalide, asutiste läbikäikude ning varanduste seisu; 3) ülevaate koja tegevusest.

§ 52. Koja majapidamise lähema korra määrab koja juhatuskiri.

5. peatükk.

Järelvalve.

§ 53. Loomaarstide koda töötab Põllutööministri järelevalve all.

Põllutööminister võib nõuda koja juhatuselt jooksvaid ettekandeid ning aruandeid koja tegevuse kohta.

Põllutööministril või tema esindajal on õigus kontrollida ja revideerida koja tegevust.

§ 54. Vabariigi Valitsuse otsusel võib Põllutööminister saata laiali loomaarstide koja organid. Viimasel juhul viiakse koja nõukogu uued valimised lõpule kolme kuu kestel, arvates laialisaatmise päevast. Koja asjaajamise kohta vaheajal annab Põllutööminister sellekohase määruse.

§ 55. Loomaarstide koda esitab Põllutööministrile igal aastal tegevuse kava ja kulude ja tulude eelarved, tegevuse ja eelarve täitmise aruanded ning teated oma organite isikliku koosseisu kohta.

6. peatükk.

Seaduse elluviimise eeskirjad.

§ 56. Loomaarstide koja elluviimiseks moodustab Põllutööminister Eesti Loomaarstide Ühingu ettepanekul 5-liikmelise koja elluviimise komitee, kes valib oma liikmete hulgast enesele esimehe. Põllutööministril on õigus komiteesse määrata oma hääleõiguslikku esindajat.

Komitee esimese koosoleku kutsub kokku Põllutööministri poolt määratud esindaja.

Komiteel on õigus kutsuda oma koosolekutele asjatundjaid isikuid, kes komitee töödest osa võtavad sõnaõigusega.

§ 57. Komitee ülesandeks on:

1) kõigi käesoleva seaduse maksmahakkamiseni maksvate seaduste korras registreeritud ja kutsetegevuseks loa saanud loomaarstide loomaarstide koja liikmete nimekirja kandmine;
2) loomaarstide koja liikmete vastuvõtmine;
3) loomaarstide koja ajutise juhatuskirja kava väljatöötamine ja Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks esitamine Põllutööministri kaudu, milline juhatuskiri on maksev kuni koja juhatuskirja maksmapanemiseni käesoleva seaduse § 14 tähendatud korras;
4) loomaarstide koja nõukogu esimeste valimiste korraldamine ja läbiviimine juhatuskirjas ettenähtud alustel ja korras;
5) loomaarstide koja nõukogu esimese koosoleku kokkukutsumine.

§ 58. Loomaarstide koja nõukogu esimese koosoleku avab komitee esimees.

Pärast koosoleku juhataja valimist asub nõukogu koja juhatuse ja revisjonikomisjoni liikmete valimisele.

§ 59. Loomaarstide koja nõukogu esimesel koosolekul esitab komitee nõukogule oma tegevuse aruande ja annab koja juhatusele üle asjaajamise dokumendid, rahasummad ja muu varanduse.

§ 60. Loomaarstide koja tegevusse astumisest teatab koja juhatus Põllutööministrile ja kuulutab sellest Riigi Teatajas.

§ 61. Lähemad määrused käesoleva seaduse elluviimiseks annab Vabariigi Valitsus Põllutööministri ettepanekul.

§ 62. Kõigil neil juhtudel, mil seadustes või nende põhjal antud määrustes on ette nähtud Eesti Loomaarstide Ühingu esindajad, toimetab viimaste valimist loomaarstide koja nõukogu. Valitud esindajatest teatab koja juhatus vastavatele asutistele, millega lõpevad seniste esindajate volitused.

§ 63. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 27. märtsil 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

N. Talts
Põllutööminister.

---

311. Välismaalaste teenistuses pidamise ja neile teenistusloa andmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 3. aprillil 1935.

I.

§ 1. Välismaalane võib, kui seda ei määra teisiti kokkulepe riigiga, kelle kodakondsusse ta kuulub, olla Eestis teenistuses ainult politseivalitsuse loaga ning ainult selle asutise, ettevõtte või isiku teenistuses, kes omab politseivalitsuse loa välismaalase teenistuses pidamiseks.

Siseminister võib määrustes (§ 8) näha ette need liigid välismaalasi, kelle suhtes ei nõuta teenistusluba, samuti vabastada teatud asutisi, ettevõtteid või isikuid loa nõutamisest välismaalase teenistuses pidamiseks.

§ 2. Asutis, ettevõte või isik, kellel tarvidus pidada oma teenistuses välismaalast, on kohustatud pöörduma loa saamiseks politseivalitsuse poole sellekohase sooviavaldusega, selles tähendades, millisel kohal ja millisel põhjusel tal vajadus pidada teenistuses välismaalast.

Eelmises lõikes tähendatud luba ei ole vaja välismaalase võtmisel juhuslikule päevatööle.

§ 3. Asutis, ettevõte või isik, kellele antud luba pidada teenistuses välismaalast, on kohustatud välismaalase teenistusse võtmisel esitama politseivalitsusele palve teenistusloa andmiseks välismaalasele, keda ta soovib võtta teenistusse. Palves esitatakse tarvilikud andmed välismaalase isiku kui ka koha kohta, kuhu soovitakse võtta teenistusse välismaalane, samuti tähendatakse palves, millal palve esitajale anti luba pidada teenistuses välismaalast.

§ 4. Teenistusloa saamiseks juhuslikeks päevatöödeks esitab sellekohase palve välismaalane ise.

§ 5. Välismaalase teenistuses pidamise luba (§ 2) antakse asutisele, ettevõttele või isikule kestusega kuni kaks aastat.

Teenistusluba (§§ 3 ja 4) antakse kestusega kuni üks aasta.

Teenistuses pidamise lubasid kui ka teenistuslubasid võidakse pikendada ja samuti tagasi võtta enne tähtaja lõppu.

§ 6. Loata teenistusse astunud välismaalane võidakse saata maalt välja soovimatute välismaalaste väljasaatmise tarvis seatud korras.

§ 7. Siseministri otsuste peale välismaalase teenistuses pidamiseks loa andmise ja pikendamise, samuti välismaalasele teenistusloa andmise ja pikendamise ning teenistuses pidamise loa ja teenistusloa tagasivõtmise kui ka välismaalase maalt väljasaatmise asjus ei ole edasikaebust.

§ 8. Siseministril on õigus anda määrusi ja juhtnööre käesoleva seaduse teostamiseks.

§ 9. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Välismaalastele teenistusloa andmise seadus (RT 26 — 1932).

II.

Kriminaalseadustiku § 319[1] (RT 85 — 1934) muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 319[1]. Süüdlast selles, et ta võttis teenistusse välismaalase, kui tal puudus luba välismaalase teenistuses pidamiseks, või võttis teenistusse säärase välismaalase, kel puudub teenistusluba, karistatakse:

arestiga mitte üle kolme kuu või rahatrahviga mitte üle kolmesaja krooni.

Tallinnas, 3. aprillil 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Eenpalu
Siseminister.

312. Tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkuleppe ja Tervishoiutunnistustel konsulaarviisade ärakaotamise kokkuleppe kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 29. märtsil 1935.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Pariisis 22. detsembril 1934 allakirjutatud Tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkulepe ja Tervishoiutunnistustel konsulaarviisade ärakaotamise kokkulepe.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga kokkulepped prantsuse keeles ühes eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 29. märtsil 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Jul. Seljamaa
Välisminister.

Tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkulepe.

Soovides Pariisis 21. juunil 1926 allakirjutatud rahvusvahelise sanitaar-konventsiooni artiklite 49 (4) ja 57 mõtte kohaselt piirata kaubalaevade kohta käivaid vorminõudeid nii palju kui võimalik, allakirjutanud allpooltähendatud riigid, kes varustatud heas ja nõutud vormis leitud täisvolitustega, on leppinud kokku järgnevais eeskirjades:

1. Ühe lepinguosalise valitsuse emamaa territooriumil immatrikuleeritud iga laev, ükskõik kust ta tuleb, vabastatakse tervishoiu-tunnistuste esitamisest teiste lepinguosaliste valitsuste emamaa territooriumide kõigis sadamais.

2. Iga lepinguosaline valitsus kohustub mitte nõudma ülaltähendatud laevadelt, mis tulevad tema sadamatesse, dokumente, nagu konsulaartervishoiu või mõnd muud tunnistust, või vorminõuete täitmist, mis tähistaksid artiklis 1 ettenähtud vabastamise.

3. (a) Iga lepinguosaline valitsus võib allakirjutamise või ühinemise momendil deklareerida, et ta kavatseb panna maksma käesoleva kokkuleppe kõigi või mõnede tema asumaade, meretaguste territooriumide, protektoraatide või tema süseräniteedi või mandaadi all olevate territooriumide kohta.

(b) Ta võib ühineda samuti edaspidi kõigi või osa oma asumaade, meretaguste territooriumide, protektoraatide, tema süseräniteedi või mandaadi all olevate territooriumide nimel, teatades sellest kirjalikult Prantsuse valitsusele. Viimasel juhul ühinemine astub jõusse kuus kuud pärast teadaande kuupäeva.

(c) Iga lepinguosaline valitsus võib deklareerida igal momendil pärast artiklis 5 ettenähtud viieaastase perioodi möödumist kirjaliku teadaandega Prantsuse valitsusele, et käesolev kokkulepe kaotab maksvuse kõigi või mõnede tema asumaade, meretaguste territooriumide, protektoraatide, tema süseräniteedi või mandaadi all olevate territooriumide kohta, milledele kokkulepe oli laiendatud eelmiste lõigete eeskirjade alusel. See otsus astub jõusse kuus kuud pärast nimetatud teadaande kuupäeva.

(d) Prantsuse valitsus informeerib viivitamata lepinguosalisi valitsusi ning Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelist Ametit teadaandeist, mis ta saanud kahe eelmise lõike eeskirjade põhjal, ära tähendades iga teadaande kuupäeva.

(e) Laevadel, mis immatrikuleeritud territooriumidel, mille kohta käesolev kokkulepe on maksev käesoleva artikli eelmiste lõigete põhjal, on õigus kasutada artiklite 1 ja 2 eeskirju.

4. Iga valitsus, kes ei ole alla kirjutanud käesolevale kokkuleppele, välja arvatud mõne artiklis 3 nimetatud territooriumi valitsus, võib ühineda sellega edaspidi igal ajal. Need ühinemised teostuvad Prantsuse valitsusele adresseeritud kirjaliku teadaande kaudu ja astuvad jõusse kuus kuud pärast teadaande kuupäeva. Prantsuse valitsus informeerib kokkuleppe-osalisi valitsusi ja Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelist Ametit igast ühinemisest ja teadaande kuupäevast.

5. Iga lepinguosaline valitsus võib käesoleva kokkuleppe üles öelda igal ajal pärast viie aasta möödumist, arvates tänasest kuupäevast. Ülesütlemised teostuvad Prantsuse valitsusele adresseeritud kirjaliku teadaandega ja astuvad jõusse kuus kuud pärast teadaande kuupäeva.

Prantsuse valitsus informeerib viivitamata kokkuleppe-osalisi valitsusi ja Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelist Ametit kõigist saadud ülesütlemistest ja iga ülesütlemise kuupäevast.

6. Käesolev kokkulepe ei takista lepinguosalisi valitsusi sõlmimast erikokkuleppeid tervishoiutunnistuste ärakaotamiseks omavahel või maadega, kes ei ole käesoleva kokkuleppe osalised. Igaüks neist kokkuleppeist antakse hoiule Prantsuse valitsusele, kes teatab sellest Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelisele Ametile ning käesoleva kokkuleppe osalistele valitsustele.

Selle tõenduseks vastavad täisvolinikud on kirjutanud alla käesolevale kokkuleppele, mis astub jõusse esimesel aprillil üks tuhat üheksasada kolmkümmend viis.

Tehtud Pariisis 22. detsembril 1934, ühesainsas eksemplaris, mis jääb hoiule Prantsuse valitsuse arhiividesse.

Austraalia eest	L.S. allkiri: George R. Clerk
Suur-Britannia eest	L.S. allkiri: George R. Clerk
Taani eest	Ratifitseerimise reservatsiooniga L.S. allkiri: O. Sehested
Eesti eest	Mis puutub Eestisse, astub käesolev kokkulepe jõusse selle ratifikatsiooni teatamise momendist Prantsuse valitsusele. L.S. allkiri: O. Strandman
Kreeka eest	L.S. allkiri: Politis
Hollandi eest	L.S. allkiri: J. Loudon
Rootsi eest	L.S. allkiri: Einas Hennings
Lõuna-Aafrika Uniooni eest	L.S. allkiri: Eric H. Louw
N.S.V. Liidu eest	L.S. allkiri: Marcel Rosenberg
Uus-Meremaa eest	L.S. allkiri: George R. Clerk

Arrangement concernant la suppression des patentes de sante.

Les Gouvernements mentionnés ci-dessous désirant, conformément à l'esprit de l'article 49 (4) et de l'article 57 de la Convention Sanitaire Internationale signée à Paris le 21 Juin 1926, réduire autant que possible les formalités auxquelles sont soumis les navires de commerce, les soussignés, munis de pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

1 — Tout navire immatriculé dans le territoire métropolitain de l'un des Gouvernements contractants sera, dans tous les ports des territoires métropolitains des autres Gouvernements contractants, dispensé, quelle que soit sa provenance, de produire une patente de santé.

2 — Chacun des Gouvernements contractants s'engage à ne pas exiger des navires visés ci-dessus, qui abordent dans ses ports, des documents tels que patente de santé consulaire ou tout autre certificat ou l'accomplissement de formalités rendant inefficace la dispense prévue à l'article 1.

3 (a) Chacun des Gouvernements contractants peut déclarer, au moment de la signature ou de l'adhésion, qu'il entend rendre le présent Arrangement applicable à l'ensemble ou à certains de ses colonies, territoires d'outre-mer, protectorats, territoires sous sa suzeraineté ou sous son mandat.

(b) Il aura également la faculté d'adhérer ultérieurement pour l'ensemble ou partie de ces colonies, territoires d'outre-mer, protectorats, territoires sous sa suzeraineté ou sous son mandat, au moyen d'une notification écrite adressée au Gouvernement français. En ce dernier cas, l'adhésion produira effet six mois après la date de la notification.

(c) Chaque Gouvernement contractant pourra à tout moment après l'expiration de la période de cinq années prévue à l'article 5, par une notification écrite au Gouvernement français, déclarer que le présent Arrangement cessera de s'appliquer à l'ensemble ou à certains de ses colonies, territoires d'outre-mer, protectorats territoires sous sa suzeraineté ou sous son mandat, auxquels il avait été étendu en vertu des dispositions des paragraphes précédents. Cette décision produira effet six mois après la date de la dite notification.

(d) Le Gouvernement français informera immédiatement les Gouvernements contractants et l'Office International d'Hygiène Publique des notifications qu'il aura reçues en vertu des dispositions des deux paragraphes précédents, en indiquant la date de chaque notification.

(e) Les navires immatriculés dans des territoires auxquels est applicable le présent Arrangement en Vertu des précédents paragraphes du présent article auront droit au bénéfice des dispositions des articles 1 et 2.

4 — Tout Gouvernement non signataire du présent Arrangement, autre que le Gouvernement d'un des territoires visés à l'article 3, peut ultérieurement y adhérer à tout moment. Les adhésions seront effectuées au moyen d'une notification écrite adressée au Gouvernement français et prendront effet six mois après la date de la notification. Le Gouvernement français informera les Gouvernements participants et l'Office International d'Hygiène Publique de chaque adhésion et de la date de la notification.

5 — Le présent Arrangement peut être dénoncé par tout Gouvernement contractant à tout moment après l'expiration de cinq années à compter de la date de ce jour. Les dénonciations seront effectuées au moyen d'une

notification écrite adressée au Gouvernement français et prendront effet six mois après la date de la notification.

Le Gouvernement français informera immédiatement les Gouvernements participants et l'Office International d'Hygiène Publique de toutes les dénonciations reçues et de la date de chaque dénonciation.

6 — Le présent Arrangement ne fait aucun obstacle à la conclusion par les Gouvernements contractants d'accords particuliers entre eux ou avec des pays qui n'y sont pas participants, accords portant dispense de la patente de santé. Chacun de ces accords sera déposé entre les mains du Gouvernement français, qui en donnera connaissance à l'Office International d'Hygiène Publique et aux Gouvernements participant au présent Arrangement.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent arrangement, qui entrera en vigueur le Premier Avril mil neuf cent trente cinq.

Fait à Paris, la 22 Décembre 1934 en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement français.

Pour l'Australie	L.S. signé: George R. Clerk
Pour la Grande-Bretagne	L.S. signé: George R. Clerk
Pour le Danemark	Sous réserve de ratification L.S. signé: O. Sehested
Pour l'Estonie	Le présent Arrangement entrera en vigueur, en ce qui concerne l'Estonie, dès le moment de la notification au Gouvernement français de sa ratification L.S. signé: O. Strandman
Pour la Grèce	L.S. signé Politis
Pour les Pays-Bas	L.S. signé: J. Loudon
Pour la Suède	L.S. signé: Einar Hennings
Pour l'Union de l'Afrique du Sud	L.S. signé Eric H. Louw
Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques	L.S. signé: Marcel Rosenberg
Pour la Nouvelle-Zélande	L.S. signé: George R. Clerk

---

313. Riigivanema otsus nr. 326.

3. aprillil 1935.

Luban Tartu linnavalitsusele Tartus asutada ja avada nelja-aastase kursusega tehnikakool nimetusega „Tartu linna tehnikakool" ja võtta selle kooli õppejõudude palgad riigi kanda Avalikkude õppeasutuste ja õigustega erakoolide õppejõudude tasude seaduses ettenähtud ulatuses, arvates 1. augustist 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

N. Kann
Haridus- ja sotsiaalminister.

---

314. Vabariigi Valitsuse otsus 27. märtsist 1935.

Viia üle Põllutööministeeriumi alluvusest Haridus- ja sotsiaalministeeriumi alluvusse:

1. Kehtna kodumajanduslikud koolid ühes mõisaga, kõigi hoonetega, viljapuu- ja keeduviljaaiaga, kooli sisseseadete ja õppevahenditega, üldse kogu kinnis- ja vallasvaraga, arvatud välja kontrollkanala.

2. Helme, Särevere ja Antsla kodumajanduslikud koolid ühes nendele koolidele kuuluva või kasutada oleva kinnis- ja vallasvaraga ning kõikide soodustuste ja toetustega, mis kooli majapidamised neile koolidele seni on annud. Hoonete, maa-alade, seadete ja õppevahendite, mis seni kahe asutuse ühisel kasutamisel on olnud, edaspidi kasutamine sünnib alustel, mille kohta lepitakse kokku Haridus- ja sotsiaalministeeriumi ja Põllutööministeeriumi vahel.

3. Vasula, Saku, Mõdriku, Orgita ja Karja kodumajanduslikud koolid ühes riigile kuuluvate hoonetega, seadetega ja õppevahenditega ja koolide juures asuvad mõisad rendileandja õigustega ja sõlmitud rendilepingutega.

Kõik nimetatud kodumajanduslikud koolid viiakse Haridus- ja sotsiaalministeeriumi alluvusse, arvates 1. aprillist 1935, kuna Kehtna mõis ja majapidamine antakse üle arvates 1. maist 1935. Arvates 1. aprillist 1935 kantakse üle Haridus- ja sotsiaalministeeriumile kõik need krediidid, mis nimetatud koolide ülalpidamiseks, õppejõudude palkadeks ja erakorralisteks kuludeks riigi 1935/1936 aasta eelarves ette nähtud.

Peaminister K. Päts.

Haridus- ja sotsiaalminister N. Kann.

Riigisekretär K. Terras.

---

315. Vabariigi Valitsuse otsus 3. aprillist 1935.

Määrata seakasvatuse edendamise ja sealiha hindade kindlustamise fondi võetavaks maksuks:

a) eksporteeritud ja tapetud sigadelt ja eksporttapamajade poolt siseturul müüdud peekonkaalulistelt sigadelt (tapakaal 55—90 kg) 1 kr. 50 s. igalt sealt;

b) eksporteeritud seapekilt 1 kr. 30 s. iga 100 kg seapeki kohta.

Käesolevad maksu normid hakkavad maksma ühel ajal Seakasvatuse edendamise seaduse maksmahakkamisega.

Alus: Seakasvatuse edendamise seaduse § 2 p. 2 (RT 30 — 1935).

Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Riigisekretär K. Terras.

---

316. Riigiteenijate riidevarustuse määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 3. aprillil 1935.

Alus: Riigiasutiste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse § 7 (RT 27 — 1927).

§ 1. Riigiteenijad, kes on loendatud vastava riigiasutise varustustabelis, saavad riigilt tabelis ettenähtud määral ja kandeaegade kohaselt tasuta riidevarustise.

Kriminaalpolitsei komissarid, abikomissarid, vanemassistendid, assistendid ja agendid saavad riidevarustise asemel ja arvel raha riiete ostmiseks politseiametnikkude riidevarustise keskmise väärtuse suuruses.

Eraettevõtete poolt palgatavad teenijad rahuldatakse üldistel alustel riidevarustisega eraettevõtete arvel asutiste poolt, kes nad võtab teenistusse.

Varustustabelid kinnitab Vabariigi Valitsus. Tabelid esitatakse Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks asjaomaste riigikeskasutiste juhatajate poolt Majandusministri kaudu. Kinnitatud varustustabelid avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 2. Kuni kandeaja möödumiseni loetakse varustis riigi omaks. Kandeaja möödumisel läheb varustis teenija isiklikuks omanduseks.

Varustis antakse varustisesaajale allkirja vastu. Iga varustisesaaja kohta peetakse arvet, kuhu kantakse antud esemed ja nende kandeajad.

§ 3. Varustise kandeaeg arvestatakse sellest kuupäevast, millal varustataval tekkis õigus varustise saamiseks või möödus eelmise varustise kandetähtaeg.

§ 4. Teenija on kandeaja kestel kohustatud temale antud varustist hoidma korras ja parandama omal kulul. Teenistuskohuste täitmisest olenevate varustisrikete puhul antakse teenijale uus varustis või parandatakse varustis riigi kulul, lühendades tarbe korral rikutud varustise kandeaega. Teenistuskohuste täitmisest olenev varustisrike peab olema tõestatud ametliku aktiga; sellise varustisrikke mõiste alla ei tule arvata varustise normaalset kulumist.

Teenija süü läbi kaotsiläinud, rikutud või hävitatud varustise eest maksab teenija kahjutasu võrdeliselt kandmata jäänud ajale, kuna kaotsiläinud, rikutud või hävinud varustisesemete asemele antakse uued.

Enne kandeaja möödumist ei tohi teenija võõrandada ega pantida varustisesemeid. Sellest keelust üleastumisel maksab teenija kahjutasu eelmises lõikes ettenähtud alustel.

Summad, mis käesoleva paragrahvi alusel varustise eest saadakse, kantakse vastava asutise krediidi uuendamise arvele.

§ 5. Teenija võib varustise kandeaja möödumisel esineda sooviga kandeaja pikendamiseks. Kui varustis on kandmiseks veel kõlblik, siis võib vastav ülemus kandeaega pikendada, kusjuures makstakse teenijale preemiat 75% suuruses kandeaja pikendamisest saadud kokkuhoiust, mis arvutatakse riigihinna alusel. Preemia ettemaksmine kokkuhoiu arvel on keelatud. Kandeaega pikendatakse ja kokkuhoidu arvutatakse ainult tervete kuude viisi.

§ 6. Ametikohuste täitmisel on vormiriiete kandmine sunduslik ja ainult ülemuse loal võivad teenijad kanda ametikohuste täitmisel erariideid. Keelatud on kanda vormiriideid ühes erariietega, olgu ametikohuste täitmisel

või vabal ajal. See keeld ei maksa vormimütsi kohta, mida teenijad, välja arvatud politseinikud, võivad vabal ajal kanda ühes erariietega.

§ 7. Teenistusvahekorra lõppemisel, samuti teenija paigutamisel teenistuskohale, kus varustist ei ole ette nähtud, langeb varem antud varustis teenija omanduseks. See kord on maksev ka nende teenijate kohta, kellel seni kehtinud määruse järgi tagasinõutav varustis on tagasi andmata või selle eest nõutavad summad tasumata.

Teenija määramisel ajutiselt teisele ametikohale, kus varustist ei ole ette nähtud, ei ole tema kohustatud andma tagasi või tasuma endiselt kohalt antud varustist, kuid viimase kandeaega pikendatakse ümberpaigutuse aja võrra, kusjuures arvesse võetakse ainult terved kuud.

§ 8. Varustis muretsetakse eelarvega lubatud krediidist ja antakse välja natuuras, välja arvatud § 1 tähendatud erandid ja vormivarustise juurde kuuluvad jalatsid, mille asemel võib asutise juhataja määramisel anda varustatavale raha. Vastavale asutisele eelarve korras lubatud krediit on ühtlasi asutise varustishindade aluseks käsitataval eelarve-aastal.

§ 9. Peale vastavates varustustabelites ettenähtud varustise võivad riigiasutiste juhatajad, kus seda nõuavad töö iseloom ja tingimused, anda teenijatele tarvitamiseks ametikohuste täitmisel valveposti-, tali- ja tööriideid. Need varustisesemed peetakse arvel varustava asutise inventarina.

Eelmises lõikes ettenähtud varustis muretsetakse eelarves selleks määratud krediidist.

§ 10. Vormiriiete kirjeldus kinnitatakse Vabariigi Valitsuse poolt vastava riigi-keskasutise juhataja ettepanekul juhul, kui see ei ole juba pandud maksma enne käesoleva määruse kehtivuse algust, või kui seda on tarvis muuta.

§ 11. Riigiteenijad, keda käesoleva määruse põhjal ei varustata, võivad kanda omal kulul vormiriideid ja rakmeid, kui nende ametikohtade jaoks on kinnitatud vormiriiete ja rakmete kirjeldus.

§ 12. Varustise kohta, mis antud välja enne 1. aprilli 1935, on maksvad endised kandeajad; pärast 1. aprilli 1935 väljaantud varustise kohta on maksvad uued, vastavates varustustabelites määratud kandeajad.

§ 13. Käesolev määrus hakkab kehtima alates 1. aprillist 1935.

§ 14. Käesoleva määruse kehtimahakkamisega kaotavad maksvuse:
1) Kadrioru pargivahtide vormiriiete määrus (RT 125/126 — 1924);
2) Riigiteenijate riidevarustuse määrus (RT 63 — 1930, 6 ja 79 — 1931 ja 7 — 1933).

Peaminister K. Päts.
Majandusminister K. Selter.
Riigisekretär K. Terras.

---

317. Raudteejaamade kaubanduslikkudeks toiminguteks lahtioleku aja määrus.

Antud Teedeministri poolt 4. aprillil 1935.

Alus: Raudteede seaduse § 38 (RT 22 — 1931).

§ 1. Raudteejaamad, välja arvatud paragrahvides 2 ja 3 loendatud erandid, on avatud suur- ja väikekiirusega veetavate kaupade vastuvõtmiseks ja väljaandmiseks:

1) äripäevadel kella 8 kella 16, lõunavaheajaga kella 12 kella 13;
2) vaiksel laupäeval, nelipühi laupäeval, võidupüha laupäeval (22. juunil), jõululaupäeval (24. detsembril) ja vana-aastal (31. detsembril) kella 8 kella 12.

Tallinna laiarööpmelise, Tallinn-Sadama, Tallinn-Väikse, Pärnu, Tartu, Rakvere ja Narva jaamade kaubakassad avatakse kaupade väljaostmiseks kell 7.

§ 2. Tallinnas Eesti Tarvitajateühisuste Keskühisuse laos asuv kaubakontor on avatud kaupade vastuvõtmiseks ja väljaandmiseks: äripäevadel kella 10 kella 18, lõunavaheajaga kella 12 kella 13 ja § 1 pkt. 2 nimetatud päevadel — kella 8 kella 12.

§ 3. Väiksema tegevusega jaamad: Ellamaa, Ikla, Kaagjärve, Kaarli, Karula, Klooga, Koikse, Kolu, Koogiste, Kõnnu, Laiksaare, Lepassaare, Lohu, Luuri, Massiaru, Mägiste, Männiku, Ollepa, Paeküla, Piusa, Pühatu, Raiküla, Rebase, Rootsi, Rumba, Sinialliku, Soldina, Sõmerpalu, Sürgavere, Taebla, Taevaskoja, Tammiste, Tootsi, Turba, Vajangu, Vaskrääma, Vodja ja Voltveti on avatud kaupade vastuvõtmiseks ja väljaandmiseks äripäevadel vähemalt 4 tundi ja § 1 pkt. 2 nimetatud päevadel vähemalt 2 tundi päevas; 10- ja 15-tonniliste saadetiste laadimist neis jaamades teostatakse § 1 p.p. 1 ja 2 ettenähtud aegadel. Avamise ja sulgemise aeg ülalnimetatud jaamades määratakse raudteevalitsuse direktori poolt, arvesse võttes kohalikke olusid. Teadaanded lahtioleku aja kohta pannakse välja jaamas.

§ 4. Kaubahoovi väravad avatakse ning suletakse ühel ajal jaamade avamise ja sulgemisega. Lõunavaheajal võivad väravate kinnipanemise ajal seesolijad viibida kaubahoovis. Tööpäeva lõpul väravate sulgemise ajal seesolijailt võetakse saadetised vastu ja antakse välja ka pärast väravate sulgemist.

§ 5. Jaamad on täiesti suletud kaupade vastuvõtmiseks ja väljaandmiseks, välja arvatud paragrahvides 6 ja 7 ettenähtud juhud, järgmistel päevadel: nädalapühapäevadel, uusaastal (1. jaanuaril), kolmekuningapäeval (6. jaanuaril), iseseisvuse päeval (24. veebruaril), palvepäeval, suurel reedel, ülestõusmise pühadel 3 päeva, kevadepühal (1. mail), taevaminemise pühal (ristipäeval), nelipühil 2 päeva, võidupühal (23. juunil), jaanipäeval (24. juunil), usupuhastuse pühal (31. oktoobril), jõulupühadel 3 päeva.

§ 6. Elusad loomad ja suurkiirusega veetavad rutturikkinevad kaubasaadetised antakse välja väljaspool jaama lahtioleku aega iga päev, ühe tunni jooksul peale rongi saabumist, millega saadetis tuli kohale.

§ 7. Värskete marjade, puuvilja-, kala-, liha- ja piimasaadetised ning tühjad piimanõud võetakse veoks vastu väljaspool jaama lahtioleku aega iga päev, alates üks tund ja lõpetades 20 minutit enne selle rongi jaamast väljumist, millega kaup veetakse.

§ 8. Raudteevalitsus võib tarbekorral korraldada kaupade vastuvõtmist ja väljaandmist ka väljaspool käesolevas määruses nimetatud aega.

§ 9. Käesolev määrus hakkab maksma 15. aprillist 1935. Selle maksmahakkamisega kaotab maksvuse Teedeministri määrus raudteejaamade lahtioleku aja kohta kaubanduslikkudeks toiminguteks (RT 36 — 1932) ühes muudatusega (RT 27 — 1934).

Teedeminister O. Sternbeck.

Raudteevalitsuse direktor J. Raudsep.

Rakvere linnavolikogult 31. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 23. märtsil 1935 kinnitatud

318. Sundmäärus liiklemise kohta Rakvere linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 13 põhjal.

§ 1. Sõidukite ja veoriistade liiklemine peab toimuma sõidutee parempoolsel äärel.

Tagant möödasõit peab toimuma vasakult poolt.

§ 2. On osa sõiduteest määratud ainult jalgrattasõitjatele, siis on sellel teeosal keelatud liikuda teistel sõidu- ja veoriistadel.

§ 3. Aeglaselt liikuvad sõidu- ja veoriistad peavad andma teed kiiremalt liikuvatele, hoides võimalikult kõnnitee või jalgrattasõidutee äärde, välja arvatud § 4 ettenähtud juhus.

§ 4. Kitsastel uulitsatel vastamisi sattudes peab mootorsõidu- või -veoriist võimaldama läbipääsu hobusõidu- või -veoriistale.

§ 5. Keelatud on sõidu- ja veoriistade liikumine või seismine kõnni-, jalgratta- ja puiesteedel ning parkides, välja arvatud jalgrattad nende liiklemiseks määratud eriteedel.

§ 6. Keelatud on kahe või rohkem sõidu- või veoriista kõrvuti liikumine ja seismine uulitsatel.

§ 7. Keelatud on sõidu- ja veoriista peatumine kesk uulitsat, eriti jalakäijatele määratud ülekäigukohtadel. Peale määratud seisukohtade võib peatuda sõitjate ning kraami peale- ja mahavõtmiseks ainult seal, kus see ei takista üldist liiklemist.

§ 8. Keelatud on hobuste sidumine uulitsatel postide, aedade, väravate ja kasvavate puude külge. Hobuste söötmine uulitsatel on lubatud ainult tervetest peakottidest.

§ 9. Vastutulevatele ja möödaminevatele kaitseväe, politsei, tuletõrje ja vangide salkadele, matuste ning seltskondliste rongikäikude takistamatuks liikumiseks peavad sõidu- ning veoriistad tee vabastama.

§ 10. Sõites porise teega peavad sõidu- ja veoriistade juhid valvama selle järele, et nende sõiduk möödaminejaid poriga üle ei pritsiks, milleks tarbekorral tuleb harilikku lubatud sõidu kiirust vähendada.

§ 11. Üks isik ei või juhtida üle kahe hobusõidu- või veoriista. Hobusõidu- ja -veoriistade juhid peavad liikumise ajal viibima oma sõidu- või veoriista juures. Juhid on kohustatud ristlemisel jalakäijatega ja sõidu- ning veoriistadest möödasõitmisel õigel ajal hoiatama: mootorsõidu- ja -veoriistal sellekohase signaaliga, hobusõidu- ja -veoriistal — hüüetega. Samas korras tuleb hoiatada hoovi ja hoovist välja sõites. Liikumise ajal ei tohi hobusõidu- või -veoriista juht käia kõnniteel.

Hobusõidu- või -veoriistade liikumisel vooris peab iga kolme sõidu- või veoriista järele tarviline vahe olema jalakäijate ja teiste sõiduriistade läbi laskmiseks.

§ 12. Hobustel peavad liikumise ajal rauad suus olema.

§ 13. Keelatud on kõnni- ja puiesteedel salkades seismine, jalgrataste, käsivankrite, kärude ja kelkude vedamine, ees- või kõrvalajamine, välja arvatud lastevankrid ja -saanid, samuti ka igasuguste suuremate mahutusasjade kandmine, mis takistab liikumist.

§ 14. Keelatud on jalutamine või seisatumine jalgratta sõiduks määratud teel.

§ 15. Politseiniku sellekohasel märguandmisel, milleks loetakse käe ülestõstmist, peab liikumine politsei suunas seisma jääma, niisamuti peab politseiniku nõudel seisatuma iga üksik sõiduk ja veoriist; nii ühel kui teisel juhul võib liikumist jätkata alles politsei sellekohase märguandmise järele.

§ 16. Sõidu- või veoriista, mille läbi tekkinud õnnetus, peab juht kohe seisma jätma ja kahjusaajale abi andma.

§ 17. Kui veoriist on täidetud tolmava või haiseva materjaliga, peab koorem olema täiesti kaetud.

Veoriistale laotud asjad, mis võivad sealt maha kukkuda, peavad olema korralikult kinni seotud. Pikad asjad, nagu palgid, raudlatid j.n.e. tuleb paigutada veoriista nii, et nad ei lohiseks mööda maad.

§ 18. Sõidu- ja veoriistadel on liiklemine lubatud ainult ühes suunas Roosi uulitsal Vaksali ja Lille uul. vahel Vaksali uul. poolt tulles, Rohuaia uulitsal Laia ja Pika uul. vahel Laia uul. poolt tulles ja Kooli uulitsal Pika ja Jakobsoni uul. vahel Pika uul. poolt tulles.

§ 19. Liuglemine kelkudel on lubatud ainult linnavalitsuse poolt määratud uulitsatel.

§ 20. Käesolev sundmäärus hakkab maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teataja.

§ 21. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku § 122 põhjal.

Linnapea H. Avikson.

Sekretär Joh. Kadaja.

Rakvere linnavolikogult 31. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 23. märtsil 1935 kinnitatud

319. Sundmäärus puhtuse ja korra kohta uulitsatel, kõnniteedel ja avalikkudel platsidel Rakvere linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 7 põhjal.

§ 1. Kruntide pidajad, olgu nad omanikud, valdajad, rentnikud või nende asemikud, on kohustatud hoidma puhtad oma krundiäärsed uulitsad, avalikud platsid ja kõnniteed, hoolimata sellest, kas uulitsad või platsid on sillutatud (prügitatud) või sillutamata või kas krunt on lahutatud uulitsast või platsist kas kraaviga, puiesteega, linnamaaga või avalikuks roheliseks paigaks määratud maaribaga.

§ 2. Krundipidaja puhastamisele kuulub krundi ees olev maa, mis uulitsail ulatub sõidutee laiuse keskjooneni, avalikkudel platsidel 6 meetri kaugusele, arvates kõnnitee või puiestee välisrentslist. Uulitsail, kus sõiduteed kas platsi või puiesteega on jagatud kaheks iseseisvaks sõiduteeks, kuulub krundipidaja puhastamisele sõidutee osa täies laiuses ühes platsi või puiestee välisrentsliga.

Krundipidaja on kohustatud puhastama ka jalgrattasõiduteed, veekogumisekaevude ning truupide restid ja kõnnitee ääres olevad rentslid ning kraavid, mis on määratud sademetest saadud vee ärajuhtimiseks, kui need tema puhastamisele kuuluva uulitsa, avaliku platsi või kõnnitee piirides asuvad.

Jalakäijatele määratud puiesteed ei kuulu krundipidaja puhastamisele.

§ 3. Linna läbistava oja sildadepealseid sõidu- ja kõnniteid peavad puhastama need krundipidajad, kelle kruntide piiridel sillad asuvad. Selle juures krundipidaja puhastamisele kuulub see osa sillateest, mis krundi piiridest ulatub sõidutee ja silla keskjoonteni.

§ 4. Kõik kõnniteed, sillutatud uulitsad ja sillutatud platsid tulevad aastaajal, mil nad ei ole kaetud lumega, krundipidajail pühkida korralikult puhtaks iga päev üks kord: 1. maist kuni 1. oktoobrini ajavahemikul kella 23 kuni 7 hommikul, muul ajal aga hommikul kuni kella 8.

Sillutatud uulitsad ja platsid, kui nad ei ole kaetud lumega, tulevad krundipidajail veel puhastada sõnnikust ja paberitükkidest iga päev kell 16 kuni 17.

On lubatud uulitsaid ja platse puhastada ka teisel ajal, kuid siis peab neid suvisel kuival ajal enne puhastamist veega kastma, et tolm üles ei kerkiks. Kastmist tuleb toimetada ettevaatlikult, et möödaminejad pritsimise läbi ei kannataks.

§ 5. Kõnniteedelt, sillutatud uulitsatelt ja sillutatud platsidelt, kaasa arvatud nende rentslid, tuleb kasvav rohi ära kitkuda.

Sillutamata ja kruusatatud uulitsatel ning platsidel ei ole rohukitkumine, pori- ja tolmupühkimine sunduslik.

§ 6. Talvisel ajal tulevad sillutatud uulitsate äärsed kõnniteed ja nende ääres olevad rentslid krundipidajail puhastada lumest ja jäást ning sõidutee sõnnikust ja muust mustusest iga päev hommikul kuni kella 8. Samuti tuleb talitada lume suhtes ka päeva jooksul, kui peale hommikust puhastamist on sadanud lund üle 5 sentimeetri paksuselt.

Kõnniteede puhastamisel lumest on lubatud jätta nendele kuni 5 sm paksune lumekord, kusjuures kõnnitee pind peab tehtama ühetasaseks. Suurema sula ilma puhul, kui lume- ja jääkord kõnniteel pehmeks muutub, tuleb lumi ja jää kõnniteelt kõrvaldada.

Rentslid tulevad lumest ja jäást puhastada mitte laiemalt kui 30 sm rentsli põhjast, kusjuures rentsli uulitsapoolne äär peab olema kallakuga umbes 45°.

Uulitsate ristlemiskohad tulevad krundipidajail jalakäimiseks puhastada lahtisest lumest vähemalt ühe meetri laiuselt.

Kui sillutatud uulitsa sõidutee keskkohale on kogunenud juba 20 sentimeetri paksune lume kiht, siis ei või krundipidaja katustele, kõnniteedele ja rentslitesse kogunenud lund enam uulitsa sõiduteele ajada, vaid peab selle oma aeda või linnavalitsuse poolt määratud kohta ära vedama.

Kraavide puhastamist lumest peavad krundipidajad teostama kevade tulekul lume sulamise ajaks.

§ 7. Kui kõnniteed on muutunud libedaks, siis tulevad nad ajavahemikul kella 8 kuni 21 liivaga üle riputada.

Keelatud on kõnniteedele ja uulitsatele soola riputamine ja soolvee valamine.

§ 8. Sillutamata uulitsate äärsed kõnniteed tulevad krundipidajail iga päev § 6 nimetatud kellaaegadel puhastada lahtisest üle 5 sm ulatuvast lumest, hoida ühetasased ja libejäätuse puhul liivaga üle riputada.

§ 9. Uulitsaäärsete hoonete katustel lasuv lumi, räästa ja vihmaveetorude küljes rippuv jää tuleb kõrvaldada siis, kui see muutub möödakäijaile hädaohtlikuks. Puhastamise ajaks tuleb majaeelne kõnnitee ja vajaduse puhul ka osa uulitsat liiklemiseks sulgeda.

§ 10. Uulitsaile kogunenud lumi tuleb krundipidajail tasandada sel määral, et oleks võimalik hobusõidukitega hädaohutu liiklemine ja et sõidukid ei libiseks ega veereks kõnniteedele. Samuti tulevad tasandada uulitsate lumekattesse tekkinud augud ja lohud, mis liiklemist takistavad või, kui reetee lahtihoidmine pole teisiti võimalik, üleliigne lumi ära koristada.

§ 11. Pealiiklemisuulitsatel kõrvaldatakse üleliigne lumi linnavalitsuse korraldusel ja kulul nõnda, et neil püsiks reetee ja oleks võimalik ka jõuvankrite liiklemine. Nende uulitsate nimestiku määrab kindlaks linnavolikogu oma eriotsusega eelarve kinnitamise puhul.

§ 12. Kevade tulekul, mil reetee alalhoidmine muutub võimatuks, tuleb kruntidepidajail sillutatud uulitsatel ja kõnniteedel jää ja lumi lahti raiuda ja ära vedada 7 päeva jooksul, arvates linnavalitsuse ja politsei poolt kokkulepitud ajast.

§ 13. Uulitsa pühkmeid võib krundipidaja mahutada oma prügikasti, aeda, põllule, heinamaale või linnavalitsuse poolt määratud prügimahapanemise kohta, lund ja jääd aga kas oma aeda, põllule, heinamaale või linnavalitsuse poolt määratud lumemahapanemise kohta.

§ 14. Kõnni-, jalgratta- ja puiesteedele, uulitsatele ja platsidele on keelatud visata mustust, prügi, paberit, toidujäänuseid, musta vett või muud, mis puhtust ja korda rikub.

Samuti on keelatud riiete ja vaipade kloppimine ning tuulutamine akende ja uste kaudu uulitsatele ja platsidele.

§ 15. See määrus hakkab maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas, mis ajast kaotab jõu Rakvere linnavolikogult 18. jaanuaril ja 16. mail 1916 vastu võetud Sundmäärus puhtuse kohta uulitsatel ja platsidel Rakvere linnas.

§ 16. Selle määruse rikkujad võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku § 122 põhjal.

Linnapea H. Avikson.

Sekretär Joh. Kadaja.

Võru ajutiselt maavalitsuselt 29. jaanuaril 1935 prot. nr. 53 p. 11 all vastu võetud ja 26. veebruaril 1935 prot. nr. 60 p. 2 all täiendatud ning Siseministrilt 22. märtsil 1935 kinnitatud

320. Sundmäärus ehitiste kohta Võrumaal.

Alus: Ehitiste seaduse § 213 (VSK XII k. I j.) ning kohaliku omavalitsuse korraldamise määruse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917, art. 953) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse § 5 (RT 5 — 1934).

I. Üldised eeskirjad.

§ 1. Käesoleva sundmääruse alla kuuluvad kõik ehitised, mis asuvad maavalitsuse ettepanekul Kohtu- ja siseministri poolt kinnitatud alevikkude ehituse ja arenemise piirkondades (Kogukonna, asutuste- ja erarendimaade korraldamise seaduse § 1, RT 16 — 1926, seadus 16 ja Riigimaade põliseks tarvitamiseks ja omandamiseks andmise seaduse § 1, RT 33 — 1930, seadus 201) ja väljaspool neid piirkondi Põllutööministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse

poolt määratud ehituskruntide maa-aladel (Ehituskruntide väljaandmise määruse muutmise määruse § 1, RT 83 — 1928 art. 509).

Käesoleva sundmääruse §§ 8, 10, 12—16 nõuded laienevad ka nendele ehitistele, mis püstitatakse väljaspool eelkirjeldatud alevikkude ja ehituskruntide ehitusepiirkondi — külades ja talukohtades.

Käesolev sundmäärus ei ole maksev avalikkude ehitiste ja suvitusravitsus paikadeks tunnustatud maakohtade piirkondades asuvate ehitiste kohta.

§ 2. Uute tänavate rajamiseks, ehitiste püstitamiseks, juurde- või pealeehituste teostamiseks, on vajalik sellekohane ehitusluba sellelt vallavalitsuselt, kelle administratiivpiirkonnas ehitis asub.

§ 3. Ehitaja, kes ehitisi alustanud ehitusloata või käesoleva sundmääruse vastaselt, on kohustatud määruse vastaselt teostatud ehitisi või ehitusosi kõrvaldama.

II. Ehitusloa andmine ja ehitusetegevuse järelevalve kord.

§ 4. § 2 nimetatud ehitiste teostamiseks loa saamiseks esitatakse kohalikule vallavalitsusele:

1) sooviavaldus, milles peab olema märgitud ehitaja isiku täielik nimi ja elukoht, ehituskrundi andmestik (asukoht, suurus, andmed olemasolevate ja kavatsetavate hoonete kohta krundil j.n.e.) ja kavatsetava ehitustöö liik (hoone või ehitise otstarb, mis materjalist);
2) ehitusekavand kahes eksemplaris, millele peavad olema märgitud kõik kavatsetavad ehitused, nende otstarb, ehituse seinte ja katuse materjal, ehitusest 25 m kaugusel asuvad naabrihooned, nende materjal ja hoonete vahekaugused. Soovitav on juurde lisada ehitiseplaan. Üks ehitusekavandi eksemplar saadetakse vallavalitsuse märkusega loaandmise üle ehitajale tagasi, mis peab ehitamise ajal ehitusepaigal järelevalvele kättesaadav olema.

§ 5. Ehituseluba antakse välja kaheaastase maksvusega. Kui selle aja jooksul pole ehitusega algust tehtud, peab ehituseluba sellekohase kirjaliku sooviavaldusega uuendatama.

§ 6. Ehitusjärelevalve lasub vallavalitsusel, kes selleks oma esindaja nimetab. Samuti on ajutisel maavalitsusel õigus järelevalvet teostada. Järelevalveks määratud isikul, samuti vallavalitsusel on õigus igal ajal ehitusi üle vaadata ja seletusi (ja ehituskava) nõuda.

III. Määrused hoonete asendite kohta.

§ 7. Ehitisi võib püstitada mitte lähemale kui 8 m klassiteede maa-alast (Maanteede seaduse § 46, RT 48 — 1928), kui asula plaan seda teisiti ei määra.

§ 8. Kõik hooned, mis järgnevas § 9 nimetatud ei ole, peavad vähemalt 6,5 m naabri piirist eemal olema. Puust elumajade vahel peab olema vahe vähemalt 13 m ning seda vahet ei ole lubatud täis ehitada.

Hooneid võib erijuhtudel ajutise maavalitsuse eriloaga ehitada ka lähemale kui 6,5 m naabri piirist, kuid sel korral tuleb puust hoonele vastu naabri piiri ehitada tulemüür. Tulemüüri paksus peab olema vähemalt 25 sm. Tulemüür peab ulatuma üle maja katuse pinna vähemalt 50 sm. Kui katus on kaetud mittesüttiva materjaliga, siis võib tulemüür ulatuda tihedalt vastu mittesüttiva katuse katet.

§ 9. Sepikodasid, suitsusaunu, rehti ning muid kuivatuseruume, samuti ka puust ehitisi, milles töötatakse ümber, valmistatakse või hoitakse kergestisüttivaid aineid, nagu linu, takku, tõrva, tökatit, petrooleumi, bensiini j.n.e., püstitatagu omal krundil asuvatest hoonetest vähemalt 20 m ja naaberpiirist vähemalt 15 m kaugusele.

§ 10. Aedmaju (lehtlaid) võib ehitada otse naabri piirile.

Puid ja põõsaid ei tohi istutada lähemale kui 6 m I kl. maantee maa-alast, 4 m II kl. maantee maa-alast ja 2 m III kl. maantee maa-alast (Maanteede seaduse § 47, RT 48 — 1928).

IV. Määrused hoonete ehitamise kohta.

§ 11. Puuhoonete pikkus ilma tulemüürita ei tohi ületada 25,5 m. Sellest pikemaid puuhooneid jaotatagu tülemüüridega osadesse nii, et iga puust osa 25,5 m pikem ei oleks.

§ 12. Puuhoonete üldine kõrgus on lubatav kuni 8,5 m, mõõtes vundamendist ülemise korra lae aluspinnani.

§ 13. Ülemisest iseseisvast korterist (köögiga), mille põrandapind on enam kui 75 m², peab otsene väljapääs kindlustatud olema kahe teineteisest lahusoleva trepikoja kaudu. Trepi laius olgu vähemalt 1 m, astmete kõrgus mitte enam kui 19 sm ja nende laius mitte vähem kui 23 sm.

§ 14. Korstnad tulevad ehitada kas kiviseintesse või iseseisvatele alusmüüridele. Vabalt seisvad korstnad peavad püstloodis tõusma. Kiviseintes olevaid suitsulõõre võib tarbekorral vedada, kusjuures eemaldamine püstloodist võib ulatuda kõige rohkem kuni 30°. Korstna pead peavad ületama katuseharju vähemalt 30 sm tulekindla katuse ja 70 sm tuldvõtva katuse juures. Korstnate seinte paksus ei tohi olla alla 13 sm. Korstnad peavad puuosadest vähemalt 13 sm eemal olema või peab vahel olema sellepaksune tulekindel aine. Iga korstna jalal olgu iga lõõri jaoks uks korstna puhastamiseks. Puhastusaugud pööningutel on keelatud.

§ 15. Ahjud, soojad seinad ja pliidid peavad puuosadest vähemalt 13 sm eemal olema või see vahe täidetud tulekindla ainega. Küttekoha põrandapealispind peab olema puupõrandast vähemalt 30 sm kõrgem ja küttekolded võivad tõusta kuni 40 sm allpool puulage.

Raud- ja malmahjud peavad puuseinast 30 sm ja puulaest 50 sm eemal olema.

Veetavaid suitsulõõre võib juhtida ainult ühest ruumist teise, mitte aga selle kaudu kolmandasse. Telliskividest suitsutorud (juhed) ehitatagu nurkraudadele pikkusega mitte üle 2,5 m ja nad peavad puuseintest vähemalt 13 sm eemal olema, mõõtes toru välispinnast. Metallist suitsutorud on lubatavad ainult ruumides, kus nende järele alati võib valvata. Nad olgu vähemalt 30 sm puuosadest eemal, või kui nad on isoleeritud tulekindla materjaliga, siis vähemalt 13 sm. Nad olgu kahekordsete seintega, mille vahe peab olema vähemalt 2,5 sm.

§ 16. Iga elumaja olgu varustatud vähemalt ühe klosetiga. Kui kuiv klosett hoone sees asub, olgu see välisseina ääres ning varustatud välisaknaga ja ventilatsiooniga.

V. Määrused veekaevude, klosettide, sõnniku-, raiskvee- ja virtsakaevude kohta.

§ 17. Veekaev peab asuma vähemalt 10 m kauguses klosettide kaevust, tallidest, lautadest, virtsa- ja raiskveeaukudest.

Lahtise veekaevu seinad peavad ulatuma vähemalt 80 sm üle maapinna.

§ 18. Klosettide kaevud olgu kindlast ja niiskust mitteläbilaskvast materjalist, samasuguse laega. Laes olgu puhastamise auk, mis tiheda kaanega kaetakse. See osa kaevust peab olema väljaspool maja alusmüüri. Kaevu põhjale tuleb anda kallak puhastusaugu poole.

§ 19. Raiskvee- ja virtsaaukude ning sõnnikuruumide põhjad ja seinad peavad olema kindlast, niiskust mitteläbilaskvast materjalist.

§ 20. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele seaduses ettenähtud korras.

§ 21. Käesolev sundmäärus astub jõusse 1 kuu pärast kuulutamist Riigi Teatajas.

Aj. maavalitsuse esimees A. Kohver.

Sekretär (allkiri).

Võru ajutiselt maavalitsuselt 15. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Majandusministrilt 7. veebruaril 1935 kinnitatud

321. Määrus maksude võtmise kohta Võrumaal ajutise maavalitsuse kulude katteks 1935/1936 a.

Alus: Vabariigi Valitsuse 19. jaanuari 1920 valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete ajutise seaduse §§ 5—8, 23—36, 37, 38, 39, 40, 46, 47—50 ja 51 (RT 18/19 — 1920), selle seaduse muutmise ja täiendamise seadus 31. detsembrist 1920 (RT 3 — 1921) ja 26. märtsist 1926 (RT 32 — 1926), Ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seadus 25. maist 1928 (RT 44 — 1928), Trahteriäride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksu tulude kindlustamise seadus 21. detsembrist 1928 (RT 105 — 1928) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse § 5 (RT 5 — 1934).

I.

Laada- ja turuplatsimaks.

§ 1. Laada- ja turuplatsi piirkonnaks tunnistatakse maa-ala kolme kilomeetri raadiusega laada- või turuplatsi keskkohast arvates.

§ 2. Laada- ja turuplatside eest väljaspool linna ja alevite piire võetakse maksu:

1. Kaupluste müügikohtade ruutmeetrilt või selle osalt: laadal 50 senti ja turul 10 senti.

2. Laadalõbustuste (palaganide, karusselide, õnnemängude, ka siis kui neid kauplusega koos korraldatakse) poolt tarvitatud ruutmeetrilt või selle osalt laadal üks kroon.

3. Päevapiltnikkude poolt tarvitatava ruutmeetri või selle osa pealt 75 senti.

Selle laada- või turuplatsimaksu hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate poodide, laudade j.n.e. üüri ja maaomaniku poolt nõutavat platsiraha.

§ 3. Laada- ja turuplatsimaksu vastuvõtmise kohta antakse kviitung, mille kaubamüüja peab ette näitama maksmist kontrollivale ajutise maavalitsuse või vallavalitsuse esindajale ja politseiametnikule.

§ 4. Laada- või turuplatsimaksu maksmata jätjatelt nõutakse see maks sisse vastuvaidlemata korras ühes viivitusrahaga ½% kuus, kusjuures poolikud kuud arvatakse terveteks.

§ 5. Laada- ja turuplatsimaks läheb kogusummas vastava vallaomavalitsuse heaks, kes kannab kõik sissenõudmise kulud ja kelle peal lasub laada- ja turuplatsi korrashoiu kohustus.

II.

Maks tööstus- ja kaubandusettevõtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linna ja alevite piire asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud maksma riigi põhiärimaksule (patendimaksule) lisaks sellest summast 50% ajutise maavalitsuse heaks Eesti Panga osakonda ajutise maavalitsuse arvele äritunnistuse võtmisega ühelajal.

III.

Maks mootorpaatidelt.

§ 1. Mootorpaatide pidajad väljaspool linna ja alevite piire on kohustatud ajutise maavalitsuse heaks maksma mootorpaatide hobusejõult 5 krooni. Maksu tasumise tähtajaks on 1. mai 1935.

§ 2. Mootorpaadid, mis pärast maksutähtaega omandatud, langevad maksu alla omandamise päevast peale, kusjuures maksusumma aja eest kuni maksuaasta lõpuni kindlaks määratakse proportsionaalselt aastamaksu summale. Maks tuleb tasuda ühe kuu jooksul pärast maksuobjekti omandamist.

§ 3. Tähtajaks tasumata jäetud maksud nõutakse sisse vastuvaidlemata korras kahekordses suuruses.

IV.

Maks laskeriistade lubadelt.

§ 1. Laskeriistade lubade väljaandmisel võetakse ajutise maavalitsuse heaks maksu 50 senti iga laskeriista pidamise loalt.

V.

Kantseleimaks.

§ 1. Kantseleimaksu võetakse ajutise maavalitsuse kantseleis ajutise maavalitsuse heaks igasugustelt tunnistustelt kui ka allkirjadelt, lepingutelt, ärakirjadelt ja väljakirjutuste tõekstunnistamiselt 9 senti; iga ärakirja või väljakirjutuse lehelt 9 senti, kusjuures arvatakse igale leheküljele mitte vähem kui 25 rida; ärakirjad ja väljakirjutused, milles alla 25 rea, loetakse ühe lehe ette ja kuuluvad 9-sendilise kantseleimaksu alla.

Kantseleimaksust on vabastatud Ajutise maksuseaduse § 22 ette nähtud tunnistused (RT 18/19 — 1920).

VI.

Trahterimaks.

§ 1. Ajutise maavalitsuse heaks võetava trahterimaksu alla kuuluvad kõik väljaspool linna ja alevite piire asuvad trahterid, restoranid, söögimajad, võõrastemajad; teatrite, sadamate, raudteejaamade, seltsimajade einelauad; kondiidriärid, kohvikud ja sissesõiduhoovid, kui neis müüakse toite ja jooke kohaltarvitamiseks; mööblitega toad, kui neis on üle kuue toa võõrastele väljaandmiseks ja antakse toite ning jooke; õlle või marjaveinide kohaltarvitamise õigusega müügikohad, kui neis kaubeldakse soojade toitudega.

§ 2. Trahterimaksu üldsumma aasta kohta määrab kindlaks ajutine maavalitsus oma eriotsusega.

§ 3. Määratud trahterimaksu üldsumma jaotatakse ajutise maavalitsuse poolt trahterimaksu alla kuuluvate asutuste vahel ära nende läbimüügi

ja muid tingimusi arvesse võttes ning kooskõlas Trahteriäride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksu tulude kindlaksmääramise seaduse (RT 105 — 1928) § 25 p. 1 ja 3.

§ 4. Trahterid tasuvad maksu ajutise maavalitsuse kassasse kahe kuu viisi ette.

§ 5. Ei tasu trahteriasutuste omanikud maksu tähtajaks, suletakse nende asutused politsei poolt otsekohe peale maksutähtaega, kuna maks sellele vaatamata sisse nõutakse ühes ½% viivitustrahviga kuus vastuvaidlemata korras. Viivitustrahvi arvestamisel arvatakse poolikud kuud terveteks.

Suletud asutuse omanikul on õigus suletud asutust uuesti avada pärast maksuvõla tasumist.

§ 6. Trahterimaksu asutustelt, mis avatakse pärast § 2 ette nähtud maksu üldsumma määramist, võetakse maksu nende avamise päevast arvates; selle maksusumma määrab kindlaks ajutine maavalitsus. Nendele langev trahterimaksu summa loetakse üldise summa täiendusmaksuks, mille võrra üldsumma (paragrahv 2) tuleb arvata kõrgendatuks.

VII.

Lõbustusmaks.

§ 1. Kõikidelt avalikkudelt maksulistelt pidustustelt ja lõbustustelt, mis Võrumaal väljaspool linna ja alevite piire organisatsioonide poolt toime pannakse võetakse ajutise maavalitsuse heaks lõbustusmaksu — 10% ja isikutelt — isiklikuks kasuks toime pandavatelt pidustustelt ja lõbustustelt 30% müüdud pääsmete hinnast.

Eesti Punase Risti heaks kuuluv lõbustusmaks (Eesti Punase Risti heaks võetava lõbustusmaksu seaduse §§ 1—3, RT 109/110 — 1925) tasutakse ajutise maavalitsuse heaks võetavast lõbustusmaksust.

Erijuhtudel ja sellekohaste palvete põhjal on ajutisel maavalitsusel õigus oma äranägemise järgi vähendada või kogunisti ära jätta ajutise maavalitsuse heaks võetavat lõbustusmaksu.

Ajutise maavalitsuse heaks võetavast lõbustusmaksust on vabastatud koolide, lastekaitseühingute, Punase Risti, tuletõrje seltside ja ühingute, vigastatud sõjameeste ühingute ja selle osakondade, langenud sõjaväelaste mälestamise jäädvustamise komiteede, noorte kotkaste, naiskodukaitse ja kaitseliidu peod, mis toime pannakse nende põhikirjades tähendatud sihtide taotlemiseks, samuti ka tuntud kirjanikkude ja avalikelu tegelaste (Jakobson, Jannsen, Kreutzvald, Reimann j.n.e.) mälestuse jäädvustamiseks korraldatud peod ning põllumajanduslikud näitused. Samuti on vabastatud lõbustusmaksust seltsi peod seltsimaja ehitamise või põhjaliku remonteerimise puhul ühe aasta vältel, kui selts esitab ajutisele maavalitsusele ehitamise või remonteerimise eelarve ja sooviavalduse lõbustusmaksust vabastamise kohta, samuti aasta möödumisel ka aruande tehtud ehituse või remonteerimise kulude üle. Ei esitata aruannet, nõutakse lõbustusmaks sisse maavalitsuse heaks tagant järele ühes ½% viivitustrahviga kuus vastuvaidlemata korras. Viivitustrahvi arvestamisel arvatakse poolikud kuud terveteks.

§ 2. Kõik lõbustusmaksu alla kuuluvate pidude ja lõbustuste toimepanijad on kohustatud vähemalt 2 päeva enne lõbustuse toimepanemist pääsmete raamatud ajutises maavalitsuses või vallavalitsuses, kelle piirkonnas pidu peetakse, registreerima ja lõbustusmaksu ette ära tasuma. Kohalikkude seltside pidude pääsmetelt võetavat lõbustusmaksu võib registreeriva asutuse nõusolekul ka pärast pidu tasuda, kuid mitte hiljem kui üks kuu pärast peo toimepanemist.

Kui lõbustusmaks ei tasuta ette, peab peo korraldaja pääsmeid registreerivale asutusele esitama usaldusväärse ja vastutusvõimsa isiku allkirja, kes peo korraldajaga solidaarselt on vastutav ajutisele maavalitsusele kuuluva lõbustusemaksu õiendamise eest.

§ 3. Pääsmed pidustustele ja lõbustustele peavad olema kokku köidetud raamatuteks, kontsudest ärarebitavad ja nummerdatud. Pääsmetel ja nende kontsudel peab olema pidustuse toimepanija nimi, pidustuse aeg, koht ja pääsme hind. Pääsme raamatu viimase kontsu tagaküljel peab olema tähendatud raamatus olevate pääsmete arv, mida kinnitab pääsmeid registreeriv asutus.

Kui pääsmete aset täidavad kutsekaardid, peab neil olema järjekorranumber, pidustuse toimepanija nimi, pidustuse aeg ja koht ning kutsekaardi hind. Peo registreerimisel kutsekaardid märgitakse registreerija asutuse pitseriga.

Pääsmete kontsud ühes müümata pääsmetega tulevad tuua kontrollimiseks registreerijale ühe kuu jooksul, arvates peo päevast; sama tähtaja jooksul tuleb õiendada ka lõbustusmaks, kui peo toimepanija ettemaksust oli vabastatud. Müümata pääsmetelt ettemakstud lõbustusmaks makstakse sama aja jooksul tagasi.

§ 4. Lõbustusmaksu võtmise kontrolöridel on õigus peale politseivõimude vabalt maksuliste lõbustuste kohale ilmuda ja pääsmete kontrollimist kassa- ja lõbustuseruumides toimetada. Lõbustuste toimepanijad või nende asemikud on kohustatud kontrolöridele andma kõiki nende ametikohuste juures tarvisminevaid teateid ja ette näitama nõutavad pääsmete raamatud.

§ 5. Kontrolöri või politsei poolt kassaruumes leitud registreerimata pääsmetelt nõutakse lõbustusmaks sisse kahekordses suuruses, arvates lõbustusmaksu määraks 30% pääsme hinnast, selle juures pääsmetelt, millel hind märkimata — kõige kõrgema pääsme hinna järgi. Samuti on peo toimepanija kohustatud tasuma lõbustusemaksu kahekordses suuruses nendelt isikutelt, keda leitakse lõbustusruumis pääsmeta või registreerimata pääsmega, arvates lõbustusmaksu määraks 30% pääsme hinnast kõrgemahinnalise pääsme järgi.

Peotegelased ja teised maksuta peole lastud isikud peavad olema varustatud sellekohaste nimeliste kaartidega või nähtaval kohal kantavate eriliste tegelasmärkidega.

§ 7. Vaidluse lõbustusmaksu protsendi suuruse kohta otsustab ajutine maavalitsus.

§ 8. Järelevalvet lõbustusmaksu tasumise ja määruse täitmise üle teostavad ajutine maavalitsus ja politsei.

§ 9. Lõbustusmaksu määruse rikkujad võetakse vastutusele seaduses ettenähtud korras.

VIII.

Üldmäärus.

§ 1. Ajutisel maavalitsusel on õigus anda selgitavaid juhtnööre eelolevate määruste käsitamiseks.

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. aprillist 1935. Selle määruse jõusseastumisega kaotab maksvuse Võru maavolikogult 31. oktoobril/1. novembril 1930 vastu võetud ja Majandusministri resolutsiooniga 16. jaanuaril 1931 kinnitatud Määrus maksude võtmise kohta Võru maaomavalitsuse kulude katteks (RT 15 — 1931).

Ajutine maavalitsuse esimees A. Kohver.

Sekretär (allkiri).

Hind 20 senti. Riigi trükikoja trükk.